

Autogestiune în Port Said și lupta muncitorilor

Infoaut

2013

O situație fără precedent are loc în orașul Port Said din Egipt – completă autogestiuine, o respingere a tot ceea ce reprezintă autoritate. Este o situație în care principalii actori în lupta egipteană în acest moment – muncitorii – încearcă să reproducă în alte orașe. Port Said este în prezent complet în mâinile poporului. La intrarea în oraș, în locul blocajelor rutiere ale poliției vechi, există un punct de trecere controlat de către localnici, muncitori greviști în cea mai mare parte, numindu-se „poliția populară”.

Nesupunere civilă: orașul este caracterizat în principal prin respingerea totală a guvernului Morsi în toate formele sale. Acest lucru se traduce prin eliminarea poliției, respingerea muncii și sistemul de învățământ guvernamental. În ceea ce privește „securitatea”, sub autogestiuine străzile sunt mai sigure ca niciodată. În urma protestelor de stradă și după cele 21 condamnări la moarte legate de masacrul din Port Said și cele 40 de victime ale ciocnirilor care au urmat, furia poporului a forțat poliția să o lase să preia orașul.

Guvernul Morsi a fost de acord să retragă poliția din cauza dovezilor video incontestabile în care arată polițiști trăgând și ucigând manifestanți cu sânge rece, dar și pentru că este convins că un oraș nu ar putea fi capabil să se autogestioneze singur și că Port Said mai devreme sau mai târziu va solicita guvernului să intervină pentru a potoli revoltele care probabil ar erupe. În schimb, realitatea este mult mai diferită și demonstrează că un oraș fără „forțele de ordine”, este mai sigur și mai locuibil. Există, de asemenea, un acord tacit care permite armatei (mai respectată de oameni, deoarece este în mod tradițional mai puțin legată de regim decât poliția, care este creatura serviciilor secrete) să vegheze peste punctele cheie ale orașului, deși fără nici o putere de a interveni.

Astfel încât realitatea este aceasta: soldați neputincioși veghează asupra punctele cheie, cum ar fi tribunalul și portul orașului care este extrem de important (acum în grevă) și „poliția populară”, care are grijă de securitatea orașului. Respingere a tot ceea ce reprezintă autoritate, poate fi, de asemenea, observat în refuzul de a plăti taxe guvernamentale și facturile de utilități, iar refuzul de a comunica în orice mod cu guvernul Morsi, fie central sau local. Închiderea guvernului central și autogestiuinea mijloacelor și modurilor de producție transformă experiența Port Said într-o realitate fără precedent și un experiment într-o nouă formă de trai, producătoare și existentă.

Fabricile sunt închise, traficul maritim este blocat, doar ceea ce este necesar este produs și doar serviciile esențiale rămân deschise. Pâine este produsă (în fotografia de mai jos puteți vedea un magazin care vinde pâine la prețuri mici; semnele explică motivul pentru protest); alimentarele, spitalele și farmaciile rămân deschise. În fiecare fabrică, muncitorii sunt cei care hotărăsc dacă continuă sau nu producția și răspunsul, în general, în acest moment este NU. Justiție în primul rând, finalizarea revoluției – doar atunci va reîncepe producția. O nouă formă de autogestiuine este, de asemenea, încercată în școli. Acestea au rămas deschise, familiile din Port Said refuză să își trimită copiii la școlile de stat. În acest moment profesorii și comisiile populare încearcă să organizeze școli populare în piața centrală, redenumită Piața Tahrir din Port Said, unde alături de subiectele școlare se predau subiecte, cum ar fi justiția socială și valorile revoluției egiptene.

O situație care poate părea imposibilă pentru unii. Pe paginile acestui site [ed. – Infoaut.org] am mai vorbit despre Port Said, cu alți ochi. Dar după condamnarea la moarte a celor 21 de persoane acuzate privind masacrul de la stadion, o nouă conștiință populară a apărut în acest oraș, o dată foarte tradiționalistă, în toate probabilitățile. Într-adevăr, cei condamnați au fost 21 de tineri, majoritatea studenți, în timp ce responsabilitatea pentru masacru se află ferm în arena politică; sentința pare să fi fost mai mult o acțiune de potolire pentru cei care au căutat dreptatea mai mult decât orice altceva. Nici unul dintre inculpați provine din rândurile poliției, statului sau serviciilor sale secrete. Acest lucru a fost înțeles de Port Said și de îndată ce pedepsele cu moartea au fost pronunțate, proteste uriașe au explodat care au dus la moartea a aproximativ 40 de manifestanți unii dintre ei au murit de fapt, în timpul funeraliilor celorlalte victime ale confruntărilor stradale. Acest lucru a condus la începutul grevei și nesupunerii civice.

Asta e o situație pe care chiar nu am fi putut să ne imaginăm, dacă nu vedeam cu ochii noștri. Furia, inițial născută dintr-o dorință de dreptate pentru condamnările la moarte și următoarele 40 victime, dar care apoi a crescut și a devenit politică. Puternica participare a muncitorilor, creșterea

conștiinței printre oamenii din Port Said – acestea au făcut acest protest într-o luptă cu precedent care amenință acum guvernul Morsi. Este o luptă care ar putea într-adevăr schilodi regimul, dacă pot să se răspândească în alte orașe. Ei nu mai întreabă – așa cum au făcut doar cu o săptămână în urmă – să nu pedepsească cetățenii din Port Said pentru crimele comise de regim. Acum, cer dreptate pentru toate victimele Revoluției, acum se strigă ca regimul să cadă.

Luni a avut loc o amplă demonstrație pe străzile din Port Said – sindicatul independent al muncitorilor, studenții, mișcarea revoluționară, toți au ieșit în stradă. Mulți au venit din Cairo să aducă solidaritatea muncitorilor și orașului în lupta. Un marș uriaș a măturat pe străzile orașului, făcând apel la o grevă generală în întreaga țară. Între timp, în alte orașe egiptene în ultimele săptămâni au avut loc greve mari – în Mahalla, Mansoura și Suez. Sute au ieșit pe străzi pentru a face apel la o grevă generală în întreaga țară, multe școli și universități au anunțat o grevă generală de îndată. Există mulți muncitori și diferite sectoare sociale, care sunt în grevă, fără a putea – pentru moment – să răspândească greva și lupta, așa cum sa întâmplat în Port Said.

Nu știm pentru cât timp această experiență, cunoscută sub numele de „Comuna din Paris Egipteană”, poate dura. Desigur, este dificil să se desfășoare o luptă ca aceasta într-un moment când puterea centrală poate tăia apa și proviziile electrice și dacă nu a făcut acest lucru până acum, doar pentru că le este teamă de explozii și mai mari de furie. Mai mult, continuarea grevelor este strâns legată de șansele de a se extinde în alte orașe. Inițial, locuitorii din Port Said au anunțat că intenționează să continue greva până la 9 martie anul viitor – data la care cele 21 de condamnări la moarte vor fi confirmate. Acum datorită acțiunii muncitorilor, viitorul este incert, dar fără îndoială, plin de potențial. Dificultățile momentului sunt multe, dar creșterea conștiinței de-a lungul populației (și nu doar în rândul muncitorilor), practica de respingere a regimului, autogestiunea, toate acestea sunt elemente care par să ofere o perspectivă pozitivă acestor lupte.

Correspondent Infoaut pentru Orientul Mijlociu.

27 februarie 2013

<http://www.infoaut.org>

<http://www.anarkismo.net/article/25022>

Biblioteca Anarhistă

Infoaut
Autogestiune în Port Said și lupta muncitorilor
2013

Preluat la 16.12.2022 de la <https://iasromania.wordpress.com/>

ro.theanarchistlibrary.org